

Előfizetési árak:

Helyben

Félévre 6 ft.

Három hónapra 3 ..

Postán küldve:

Félévre 7 ft.

3 hónapra 3 .. 50 kr.

Egyes szám

10 kr.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Előfizetési pénz s minden közlemény Főpiacz Vecsegház földszintjén a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.

Hirdetési díj:

Öt hasábos petit sorért 5 kr.

Nyitványra megjelenő közlemény 3 hasábos 15 kr. Hirdetményeket és előfizetéseket lapunk számára elfogad: Pest-Buda: Neumann hirdetési irodája, Bécsben: Oppelik A. és Haasenstejn et Vogler, Brauner I. G., Berlinben: Goldberger, Párisban: Haasvas ügyvédsége.

Bélyegdíj:

minden beiktatásért külön 30 kr.

Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségénél. — Egyébütt a postahivatalok útján.

Hogy megyünk az országgyűlésnek?

○) Három nap múlva újra megnyílik az országgyűlés.

Ha a trónbeszédre kell itélni az országgyűlési eredményekre, ezeknek igen értékeseknek kellene lenni.

Ha azonban a ministerium eddigi eljárása, és politikai irányzata szolgál kulcsul a jövőnek: csak törpe kinövésai lesznek az alkotmányos életnek azon vivmányok, melyek a jobboldal zászlója alatt küzdenek ki.

Első sorban jön a költségvetés feletti vita.

Ha igaz, amit a jobban-értesültek állítanak, hogy 12 milliócska deficit, mint fedezetlen kiadás, kukucska ki a ministeri költségvetésből, ugy igen kellemes meglepetéseknek lesz kitéve a nemzet, mely a mostani adókat is végrehajtás, és fenyegetőzés mellett fizetheti.

Ha pedig még azonkívül azon kis játékokra is lehet kilátás, hogy a régi hátralékok is a bevételbe irattak egyik felől, míg másik felől ezen, meglevő vagyonoknak tekintendő követelések felemésztettek: nagy hiány még jóval több, és a szükség annyival nagyobb leendő.

Mert a régi kint levő hátralékok a rendes bevételek rovására nem tartozhatnak; mivel azokat csak egyszer lehet behajtani; s ha egyszer felemésztettek: a meglevő vagyon elköltése annyival növeli az évi kiadást, amennyire ment a behajtott hátralékok összege.

Ugyanis, világos, hogy az, ki másnál kinlevő töképezést beveszi, és elkölti, azt jövedelemnek sem akkor, sem annyival inkább jövőre nem számíthatja, s így nem is jövedelmet, hanem tőkét költött.

Igy van azzal az állammal is.

Mert, ha ama kintlevő követelését be nem hajthatta volna, s a valóságos jövedelemből kellett volna költenie, az év végén kitéve hiánya annyival lett volna nagyobb, amennyit nélkülöznie kellett volna a követelés, vagy tőke be nem hajthása miatt.

E szerint az, ki azt hiszi, hogy a bevett tökévelés rendes jövedelmet képez, nagy mérvben csalja magát.

S midőn a számolás órája beáll, előáll a rideg valóság, mely számokkal mutatja ki csalódását.

A következő években pedig, midőn kiadásait az előbbi évekéhez méri, — nem levén többé behajtható régi töké hátraléka, kiadásait annyival kevésbé látja fedezve a jövedelem által, amennyiben számított épen oly bevételekre, mint az előbbi években, midőn tökéveléseit is rendes bevételnek, s jövedelemnek számította. —

Es a következő az, hogy a kiadástöbbletet fedezni kell valahonnan.

Honnan fedezze aztán egy ország kiadásait, melyek a rendes jövedelem által nem fedeztetetnek?

Természetesen, ha a kiadások lejjebb nem szállíthatók, új adózás által.

Hogy megbirja-e az ország, a gazdaközönség, az ipar és kereskedés az új adókat, midőn a régiakat is alig képes teljesíteni: ez volna az államférfiúi fókétekintet.

De a közönséges kiegyezés ily okoskodásokat meg nem szenved.

Fizetni kell a kvótát, akár van forrás, akár nincs.

Ha erős, az ország érkeinek előmozdítására képesített, önálló, független, csak nemzeti igényeinket kielégíteni képes kormány áll az ügyek élén: az tud kárpótlást adni a nemzetnek, s viszont, hazafiai czélokra a nemzet is tesz áldozatokat.

De, midőn minden viszonyunkban ott ólálódik az az ijesztő rém, a közönség, mely véresverjeteink eredményét folyvást elnyeléssel fenyegeti: mind a kormány kezei meg vannak kötve, hogy nemzeti intézmények életbeléptetése által kárpótolja a nemzet erőfeszítéseit, mind a nemzetben hiányzik a lelkesedés, idegen czélok érvényre juttatásáért! . . .

Következésképp, megmarad a régi slendrián állapot: hogy folyvást fizetni kell, és pedig hovatovább többet-többet, míg egyszer a nemzet fizetési képessége tönkre lesz. —

Ily szomorú kilátásokkal megyünk elibe az országgyűlési tárgyalásoknak, melyek a költségvetés hiányaiért semmi kárpótlást sem ígérnek a nemzetnek.

A törvényhatóságok rendezése kérdésében az önkormányzati jog megnyirbálására már meg vannak téve az előkészületek; a sajtóviszonyoknak a szabadság igényeihez mérten rendezéséhez kevesebb reményünk van a semminél; a központosítási irányzatok ijesztenek mindenképp; polgári és büntető törvénykönyvünk elkészülte folyvást más-más ünnepre halasztatik; nemzeti hadsereg alkotásától távolabb vagyunk, mint valaha.

Mi adhat tehát kárpótlást az újabb terhekért, melyek az új költségvetés által igényeltetnek? —

Kül tekintélyünk semmi; kül kereskedelmünk emeltyüi elhanyagolják; belülről az ipar, gazdaszat, kereskedés, önálló nemzeti bank és pénzügyünk hiányában, rabja a birodalmi pénzkirályoknak.

Miben áll tehát a ministerium hatalma?

Az országgyűlési szavazati többségben; amit — fájdalom! — sem Ausztria nem irigyelhet tőlünk, sem a nemzet nem tarthat oly zászlónak, melyen a nemzeti jólétnek csak reménye is észlelhető volna!

Igy megyünk az országgyűlés új idényének! —

Ricciardi olasz képviselő szövege a szabadelvűek zsinata tárgyában.

Nem mulaszthatjuk el, lapunk szük kerete mellett is, hogy a sötétség uralmát újból megalapítani törekvő pápai zsinat ellensúlyozása tekintetéből Ricciardi által Napolyba, december 8-ikára összehívott szabadelvű zsinat iránti alábbi felhívást, mely minden szabadelvű egyént mélyen érdekel, ne közöljük. Teszük azt azon megjegyzéssel, hogy vajha tehetősebbjeink közül minél többen jelenének ott meg, hogy a magyar név és érdek a szabadelvűek gyűlésében ilőleg képviselve legyen. Azt hisszük, hogy a szabadelvű ellenzéknek magának is teendői közé tartoznék, hogy ott magát képviseltesse. Egyébiránt az ott megjeleni kívánók jelentkezzenek irás-lag Ricciardinál Napolyban, "Riviera di Chiain" 57. sz. A jelentkezők mérsékelt áron fognak az olasz vasutakon szállíttatni.

A szöveg így hangzik: „Post tenebras lux!” Sokkal nagyobb fontosságot kell tulajdonítani, szerintünk a közelebbi december 8-ára Rómában előkészített egyetemes zsinatnak, mint a mennyit annak általában tulajdonítanak. Sőt még azt is hisszük, hogy abból némi veszély származhat a civiltatio, szabadság és haladás nagy ügyére, ha ezek legjobb barátai nem sietnek előre

gondoskodni. Valóban mély tudatlanságban levő tömegek, inkább a képzelet mint az itélő tehetség által vezetve és a melyek felett a papi osztály teljesen uralodik, főleg azon uralomnál fogva, melylyel a nők felett bir, elkerülhetlenül mély benyomás alatt fognak lenni a római nagy pap szavára, melyet még hatalmasabbá tesz a Vaticanba mindenfelől egybegyűlt ezer meg ezer püspök jelenléte, a kik miután visszatértek püspöki meggyűjűkbe, igyekezni fognak minden módon a Rómában megállapított programot valósitani, mely program az emberiség legnemesebb aspiratioinak és legdrágább érdekeinek csak ellensége lehet. Megerősített minket e félelmünkben az, hogy látjuk, miszerint a papság és számos párhiveit (ez iszonyu hadsereget, mely annál rettenetesebb, mert egyetlen egy főnök rendeleteit vakon követi) öröm szállja meg.

Es e minden világosság és minden szabadság régi s engesztelhetetlen ellensége ez új erőfeszítései ellenében, mely más eszközt használhatunk, mint egy ép oly erős, mint nagy, ép oly tevékeny szövetséget, mint, az a mely ellen küzdeni kell; t. i. minden nép szabad gondolkodóinak szent szövetségét, a vak hit ellenében állítván, a melyen a catholicismus alapítva van, a szabad vizsgálódás nagy elvét és akadály nélküli propaganda nagy tényét?

De az újkor szelleme a régi barbárság elleni e nemes szövetségének hol és mikor kell egybegyűlnie? A mi az egybegyűlési helyet illeti, arra Napolyt kell választani, Napolyt, mely nemcsak, hogy a Rómához legközelebb levő a félsziget legfontosabb és Európa harmadik városa, hanem azért is, mert az övé a dicsőség, hogy szünet nélkül ellenszegült a római udvar követeléseinek és tulkapásainak, miután a középkor leg-szomorubb napjaiban, és még akkor is, midőn Spanyolország tartománya volt, állandóan és erőlyesen visszautasította az Inquisitio istentelen törvényességét, melynek uralkodói, három század alatt hallgatagon alávették magokat.

A mi az időt illeti, azt jobb korra nem lehet határozni mint épen azon napra, melyen Rómában a IX. Pius pápa által egybehívott zsinat gyűl egybe. Hogy lassanak 1869. december 8-án Italia két fővárosában, oltárt emelve oltár ellen, az ész és igazság oltárát a vakság és hazugság oltára ellenében; ez az azt teszi, hogy mi nem egy új Credot fogunk az ellenében állítani, a mit Róma vall, mert azzal vádolhatnának, hogy új csalást állítunk a régi helyébe; hanem kimondván a lelkiismeret-szabadság iránti tiszteletet, csak az erkölcsiség változhatlan dogmáira fogunk hivatkozni, amaz erkölcsiségre, mely nem foly ez vagy ama theologiai rendszerből, hanem a mely kizárólag az értelemre és a papság megrontó befolyásától menten maradt minden ember józan észére van alapítva. Mindenesetre ki kell mondanunk, hogy egy egyszerű erkölcsi hitvallás nem tetszik előttünk elegendőnek százados ellenünk ellenében. Szükséges, hogy szavunkat oly tények kövessék, melyek bizonyítsák egyszersmind szándokaink nemességét és eszméink gyakorlati hasznosságát.

Igy tehát épen az napon, melyen az örök városban megnyitják azon zsinatot melynek világos czélja: a babona lánczait megszorítani és minket a barbárságba taszítani; mi szabadelvűek, kik ohajtjuk a physikai és erkölcsi általános jólétét: mi magunkat humanitárius egyesületté alakultaknak fogjuk nyilvánítani, ez ékesen szóló jelszóval: Jótékonyosság és nevelés.

Mint új szabaddkőmivesség, a nap fényénél működve, és mint az, felőle az egész világot, mi, mennyiben lehet, két módon igyekszünk gyakorolni a jótékonyt: 1. Minden munkaképes embernek munkát szerezvén, ki azt hasztalan keresné. 2. Biztosítván mindenki létét, ki dolog által sem képes elérni azt; mert nézetünk szerint nem lehet civilizáltnak tekinteni egy országot és egy embert sem, a melyik ki van téve az éhenhalásnak. A mi a nevelést illeti és főleg az elemi tanítást, mely a léleknek ép oly szükséges kenyere, mint a testé; az associatioinak igyekeznie kell mindenkit részesítenie.

Ez a munka, a mihez nézetünk szerint fognunk kell, mely kétszeresen jótékony munka, és mely minden bizonynyal a legirtóztatóbb háboru, melyet a pápa és a papság ellen folytatni lehet, mert jogunk lett ezt mondani neki: Mi vagyunk a te Jézus Krisztusodnak igazi

tanítványai és az evangélium igazi magyarázóit, mi kik szünet nélkül azon munkálunk, a nyomor és tudatlanság elleni küzdelemben, és így azon, hogy megszüntessük a két legfőbb, ha nem egyedül okát minden rosznak és minden véteknek, mely sújtja és megbecszteleníti az emberiséget és melyektől ti 2000 év óta nem voltatok képesek megszabadítani.

Nápolyba hívjuk hát, a közelebbi december 8-ára, mindazokat, kik helyeslik e programot, kérvén őket, hogy haladéktalanul jelentsék csatlakozásukat, hogy a maga idején jegy állíttassék számukra. Felkérünk egyszersmind minden, a civilizáció, szabadság és haladásnak szentelt lapot, hogy ez iratot egész terjedelmében közölje. A leveleket alulirothoz, Riviera di Chiari Nr. 57 kell címezni. Kik személyesen nem lehetnek Nápolyba december 8-ára, követség által képviselhetik magukat, vagy csak egyszerűen levélben jelenthetik ki csatlakozásukat, melyet aztán a megnyitási ülésben fel fognak olvasni.

Az ideiglenes bizottság helyett
J. Ricciardi, olasz parlamenti követ.

Ujdonságok. Videki előfizetőinkhez.

— Kérjük a jelen évnegyedre még be nem küldött előfizetési pénzeket f. hó 15-ig mindenesetre beküldeni, mert más esetben beszüntetjük az illetők részére lapunk küldését.

A szerkesztőség.
— **A várositanács f. hó 11-én** tartott tanácsülésében olvastatták a földművelési, ipar s kereskedelmi m. kir. miniszteriumnak f. hó 1-én 1904. sz. a. kelt közzétett, mely szerint felhívják a törvényhatóság, hogy területe egyik komoly törekvésű ifjút, kit tanulmányai, vagy egyéb foglalkozása Pesten tartanak, a statisztikai tanfolyam hallgatására jelölje ki, s azt folyó hó 25-ig a ministeriumban fennálló statisztikai osztálynál jelentse be. — Es tudomásul vétetvén, a körrendelet a kapitányi hivattal a városház előtti táblán kifüggesztés, s minél szélesebb körben közlés végett közöltetni rendeltet.

— **A faburkolat a kis-templom** felőli oldalán, oly rosz, hogy alig lehet rajta járni, mert a sok lyukba belé akad a láb és veszélynek is lehet kitéve. Ha pedig a sáros időszak bekövetkezik, még járhatatlanabb lesz. Jó lenne ezen, a piac közepén levő gyalogjárdát, habár ideiglenesen is kijavíttatni, vagy lapjára vett téglával fölszeréltetni.

— **A színházi kocsi-bejárás oszlopait** összekötő láncok közül ismét el van szakadva egy pár. Nem tudjuk kire van a felügyelet bízva e tekintetben, hanem azt tudjuk, hogy az ilyes károk helyreigazítása a város erszényéből folyik, már pedig a kellő felügyelet hiányát nem tartjuk helyesnek, hogy a városi pénztár szenvedjen. A szemnek valóban roszul esik látni az ily rendtelenséget, s sajnos, hogy még az ilyesmire is a sajátunk kell felhívni az illető felügyelettel megbízott egyén

T Á R C Z A.

Szivek küzdelmei.

(Beszély.)
(Vége.)

Ernőt nem kis mérvben lepte meg barátja levelenek tartalma. Nem akart annak teljes hitelt adni s nehogy félreértések folytán azon hibába essék, melybe egykor Emma: feltette magában, hogy a körülmények felől személyesen győződik meg.

— Igen jól ismerte Emmát. Tudta, hogy lelke alapszabójában a legjobb s legnemesebb, de azt is fölfedezte, hogy a tetszvágy nagy mérvben uralg lányán, s habár meggyőződött is afelől, hogy Emma szive csak érte dobog, nagyon bosszantá ama telhetlen hódításvágy s hogy kivüle mások széptevéseit is elfogadni látszik.

— Meglátom — töprenkedett, — mit kell tennem. Személyesen beszélek Emmával. Ha igazán szeret, felhagy kaczerkodásával, ha tudatom vele, hogy ez nekem nem tetszik; ellen esetben szakasztok vele, még mielőtt örökös láncz füzne hozzá.

Ernő másnap már elutazott s megérkezett N. . . be, első teendője volt Emmánál látogatást tenni. A lányka gyermekies örömmel rohant kebelére s összecsókolá kedvesét. Jövedele ezéja felől mitsem szolt Ernő, jól tudván azon közmondást, hogy „dobbal nem szoktak verebet fogni.”

Emma kimerithetlen kedélyében volt s zemei elpalástolhatlanul sugárának a viszontlátás boldogító érzelmétől.

Gyönyörű nyári alkony derengett. Emma karját kérvén Ernőnek, a ház csinos erkélyére vezette ki, a kedves esti lég élvezetére.

Emma, zemeit ezalatt, társalgás közben gyakran veté az átelleni ház kapujára, mi Ernő tekintetét nem kerülte ki. Egy idő múlva a mondott ház ajtaján barna ifju lépett ki, ki kalapjával üdvözlé a hölgyet s mielőtt az utcában zemeik elől eltűnt, több ízben tekinget az erkélyre fel.

— Szegény fiu! — sohajta a hölgy a távozó után.
— Miért szegény? — kérde Ernő, zemeit kímélőleg vetve Emmára, — hiszen ugyláttam mintha ön eléggül arccal üdvözölte volna.

figyelmét. Ha a két nappal történik akkor a házmester a felelős, mért nem vigyáz jobban, s mért nem vonja felelősségre azokat, kik akár véletlenségtől, akár készakarva okozták azt, ha este netalán tén a színházba jövő közönség kocsija szakgatja el, mire való az oda felügyelőkép állított hajdu, ha még az ilyesmit sem veszi észre. Végre ha az éjjel a rendetlenkedő kölorlék által okozatik, akkor maga a hatóság az oka, mert mért nem csináltatja már meg a színház udvarának kapuit, mert így, a midőn oda éjnek idején mindenkinek szabad bejárata van, csak csodálni lehet, hogy még több kár nem esik. Kérünk szigorubb felügyeletet, s a színház kapuinak minél előbbi megcsináltatását.

— **Színészeink a n. városi nőegylet-
től,** köszönő levelet kaptak azon szives meködésért, mely által a nőegyleti pénztár csinos összeggel gyarapodott. Ez némi vizsgálatás lehet az illetők részére azon beperlésért, melyben a műkedvelői előadások alkalmával azok létrejöhete körül kifejtettek, részesítettek. Különben azon pernek, a mint mindkét féltől értesültünk, csak egy kis tévedés; akarjuk mondani félreértés volt oka. Hja, clara pax, boni amici: ki jól köt, jól old.

— **Kapitányi hivatalunk,** a mostanában gyakrabban előtörtént éjjeli zenebonak alkalmától elhatározta az ilyes zavaagásoknak az által is elejét venni, hogy a korszakokat, apróbb kávéházi helyiségeket nem engedni senki szem alatt se rendes időn 12 óráig tnyitva tartani. Igen helyes eljárás lesz. Epen a legnépesebb utcáinkban van egy pár, ugy látszik privilegiummal bíró helyiség, hol ritkán szoktak egész éjnek át letekedni, mely helyek a már máshonnan kisorsolt éjjelzőknek szolgálnak aztán tanyaul. Hogy az ily éjjeli mulatságok larma és zenezó nélkül aligha megessenek, azt mindanunk sem kell. A rendőség igen lefogja kötelezni azon utcák békés lakóit, kik éjjeli nyugalmukban a kurjongatva haladó apróbb kávéházi, s korszmai vendégek által háborgattatnak — ha beszünteti azok 12 óráig tnyitvatartását. Elvárjuk hogy legközelebb erélyes rendszabályokról tudósíthatunk.

— **Kövy Zsigmond** a párisi Liberté munkatársa, és a magyar „Országgyűlési levelek” felelős szerkesztője, tegnap és ma városunkban időzött. — Husz év óta nem látta Debreczent, és városunknak azóta tett nagy haladása által kelmeesen volt meglepetve.

— **A „Haza” m. életbiztosító-bank-**temkezési egyelet alakított városunkban, melynek eddigél is már mintegy 1000 tagja van. Részünkről önmel teszzük e tudósítást, annyival inkább, mert a fennállott kihazásitási és temkezési egyeleték majd mind megbuktak nálunk a rosz kezelés miatt; a mi a legszegényebb osztályt, keserűesen megtakarított filléreinek elvesztése miatt, érzékenyen sújtotta. Ha tehát egy elismert hitelű intézet áll e vállalat élére: az egyelet tagjaira beállókra nézve meg lesz a kellő biztosíték.

— **Uczai Kravall.** Már megint? hát bizony kérjük nem tehetünk róla, mi részünkről nem csináljuk, hanem ha már egyszer megtörtént, ujdondászi feladatunkhoz képest, tudomásul vesszük. Ez a mai eszt épen olyan dológ, a mi felől nem is inunk szivesen. Fé-

— Ép ezért, — viszonzá Emma szánó mosolylyal. Lásd, ez ifju, halálíg szerelmes lett belém, s én e szenvedélyt — mint tennem kell vala — nem fojtám benne el, sőt kaczeréssággal élesztém, anélkül hogy szerelmét viszonzhatnám. S talán már késő is lenne azt elfojtani. Lásd az egész ismeretség véletlen jött. Egy nap az erkélyen valék s elmerengve a jövő-kemők fölé, zsekendőm alá hullott s egy ott elmenő ifju felvévén, kézbesíté azt. Ettől fogva minden alkalmat megragadtott, hogy velem találkozzék s ha barátimmal sétára mentem ki, már odalank mellett volt s kíséremkül ajánlkozott. . . Ó nagyon szerelmes.

— Emma, te szivtelen vagy, ki kiméletlen kezekkel dudol fel egy ifju szívnek nyugalmát, — míg másrésztől e szeszélyes játék reám felette lealázó, azon ifjuval szemközt, kit te hiru reményekre jogosítál indoklatlan magadviseletével.

— Édes Ernőm! Bocssás meg e kis női könnyelműségért, melyre csak a halálos unalom vitt. Tudára adom, ha találkozunk, hogy az egész, csak bohó tréfa volt — s vissza adom hozzám intézett leveleit is.

— Mit? És te elfogadád leveleit is?

— Igen. És pedig én kértem levelezésre fel. Lásd én őszinte akarok lenni előtéd, kit az életben legjobb szeretek. Engemet gyermek korom óta, valahányszor levelet kapok lázas hevély lep meg. . . S Iúvesy igen csinos leveleket tud írni. . . Egyébiránt előtéd titkaim nincsenek. Jer szobámba, mindjárt elolvashatod leveleit, s besietve az erkélyről dolgozó asztala fiókjából, két illatos levelet von elé.

— Im olvasd e két levelet, mielett irójának kézbesíteném.

Ernő nem méltatá azokat figyelemre.
— S most halljuk, mitévő leszesz? — kérde kolyman.

— Tudtára adom, hogy bár becsülöm őt, reményt kezem bírása iránt ne kössön, mert szívem egyedül csak tied. Szegény fiu, sajnálom, mert sok keserűséget okoz nekí. . .

— Jobb, ha korán eloszlanak csalálmiai mint később. Egyébiránt kérdezd meg szivedet s ha az netalán azt sugná, hogy Füzessyvel boldogabb leszesz, én vissza lépek és szemrehányást emiatt neked soha nem teszok.

— Nem édes Ernőm ne beszélj e hangon. Szivem csak egyszer szeretett s tárgya egyedül te vagy. Ha te-

lünk tele, hogy a közönség már végre megsekkalja a történelméről. No még ezt az egyet, aztán . . . de talán nem is lesz több, mert nem hisszük, hogy a rendőség közzétételét ne adjon ki az elkereszedelmét követő hajóknak. Egy fölé annak sem mi késieskedést meg ne engedjenek a közönség ellen.

Ma ugyanis reggel 9 órákor valami (b) ismét a színházról került a hurokba, s a piaci publicum nem követte a be nem avatkozás elvét, hanem a szegény fejtozott pártát mindenáron megakartá szabadítani; mire a szakmányát védő precédalia a hurok vasnyelével kezdte magyarázni a közönségnek, hogy, ha egyszer hurokba került valamit, azt csakugyan még vértel is megfogja oltalmazni. A Fözörség me oly dühös lett, hogy csak is az akkora cdaérkezett biztessok egyenes közléletre menthette meg az illető legényt a tetlleges rendre utasítástól. — kik is, részint hogy a nép által elől elvonják, részint hogy magaviselete felől közzé vonassék, bekísértették a városi ázára.

— **Meghaltak:** Október 1-én: Piacz. Böt Józsefné, Szöke Julianna 25 éves, tüdőorvadásban. Okt. 2. Cz. u. Biri Sándorné Madarasi Klára 23 éves, tüdővészben. Pfa. u. Darabos József 54 éves, szélhűdésben. Piacz. Béres András l. Julianna 4 éves, nehézköriban. Pfa. Medgyesi Jánosné, Fabián Zsuzsanna 83 év, végelgyengülésben. Oktob. 5-én: V. Iúza Lajos l. Zsuzsanna 1 éves, vörhöny. V. u. Tóth István 55 éves, gümökör. Cz. u. Kovács József fia Ferencz 2 éves, torokgyík. H. u. Molnár József l. Julianna 1 éves, aszkór. Cz. u. Kovács Pálné Bódi Zsuzsanna 70 éves, elgyerg. Cz. u. Jóna Mihályné Csanak Sára 61 éves, gümökör. V. u. Gombos Gyöngyné Nemes Sára 70 éves, elgyengülés. Oktob. 6-án: Cz. u. Kis István l. Zsuzsanna 4 1/2 éves, agylobb. Cs. u. Csiki András l. Eszter 2 hetes, béllobban. H. u. Pataki Mihály 45 éves, öngyilkos kötéll által. H. u. Pongor István 39 éves, kizárt sörben. H. u. Kis János fia Gergely 8 hónapos, béllobban. Olajtű. Pap István fia István 2 és 1/2 éves, vízkór.

Színházi szemle.

(*) Kedden, október 12-én adatott: Deborah dráma 4 felvonásban, írta Mosenthal, fordította Somolki E szini est esupán azért volt érdekes, mivel Kómvésné asszony először mutatá be magát közönségünknek; különben maga a darab elavult sentimentális dráma, melyben se tragikai elem, se cselekmény, se szini hatás nics. Az egész érzélgős dialógoktól önszetákolt phrasishalmaz, mely régen talán még birt indítani, de ma már hidegen hagy. Bonyolatról itt szó sincsen, a szerkezet nagyon is primitív; az alakok szintelenek, működéskük érthetetlen. Debora monologjaiban lehet felfedezni ugyan egy kevés küzdelmet, de e küzdelm nem nagy nyomot se a külső, se a belső cselekményekben. Működésnél fogva e mű unalmas és élvezhetetlen volt, melynek szimrehozatalánál se a közönség nem nyert, se a vendég, mivel tetszégéről helyes következtést nem vonhatunk e monoton szerep elszavalása után. Nem hallgathatjuk el azonban, hogy alakja, hangja szinpadra való, s így rendelkezik oly kellekekkel, melyek öntudatos tanulmányozás mellett a hősnői szerepkörnek derék

elhagysz, — folytatá szép zemeit szomorodottan sütve le — meg kell halnom, mert mellőztetésemet tul nem élhetném. Ugy-e — kérdé esengve, karjait Ernő nyaka körül fonva — te nem hagysz el? — S könyek lopóztak zemeibe, — jól tudom, — mondá — hogy büszke lekedet, s önértedetet ártatlan tetszvágyam rendkívül sérté, de bizom, már egy ízben tapasztalt nagylelkűségben, s hiszem, hogy minden feledve lesz. . .

— Én mindent feledek, de csak azon föltét alatt, hogy tetszvágykórodából elvégre kigyógyulsz. Igéred-e? . . .

— Igen Ernőm. Ezentul egészen megváltozom. Hiszen még eddig gyermek valék, s a következményekre soha sem gondoltam. Vezess engem ezentul tetszessed szerint, s én engedelmes leszek.

Ernő kibékülve nyujtá kezét, s nyugodtan vált meg kedvesétől.

VII.

Néhány nappal később Emma nagynénjének egész sége tökéletesen helyreállott, s egy gyönyörű nap délután a közeli sirkertbe sétáltak ki.

Mig a nagynéne, boldogult férje sirkövénel sohajtozott, s pár imát rebegett el az elhunyt lelkeért, Emma a közelebb, s távolabb álló síremlékek szemlélésében merült el.

Észre sem vette e közben, hogy nényétől jó meszse távozott el.

Midőn épen visszatérendő volt, Füzessy közölte hozzá.

Emma hidegen fogadá az ifjunak üdvözlését, s távozni akart; azonban Füzessy esdve terjeszté felé karjait, s kérte, hogy legalább pár perczre maradjon.

— Én néncmnek társaságában jöttem, s ha akár ő, akár más, engem itt lát önnel, mit itélne felőlem? Távozzék ön.

— Ne e szigoru hangon, édes Emma, — esengett az ifju. — Mit véthettem kegyed ellen, hogy egyszerre oly hideggé vált irányomban. Szóljon, hogy tudjam miért kérhessem bocsánatát.

— Ön? Ön mitsem vétett ellenem, de én annál többet ön ellenében, midőn szórakozásból önnek széptevéseit, leveleit elfogadván, ezáltal oly reményekre jogosítam, melyek soha nem teljesülhetnek. Én nagyra becsülöm önnek barátí vonzalmát, s jó barátaim közé

képviselőjévé avatandják. Csak arra figyelmeztetjük, igyekezzék egyeníteni a személyesített alakot, hogy ne csak a színész tuskodását „lássuk” mi, hanem az illető drámai alak kedélyrzkódásait is „érezzük,” mely csak úgy leendő elérve, ha az állpáthozról leszokik. Nem mondjuk ugyan, hogy mindig használja ő azt, de könnyen összetéveszti a lelki és a testi szenvedés jeleit, melyeknek pedig a hangban sajátos kifejezése van, és e tévesztésből kerül ki aztán az állpátház, melyet tanácsos idejekorán elhagyni, miután az, rendszeren a modorossággal szokott társulni s az pedig olyan mint a hinár — nem szabadulhatni tőle. Kömivesné nem jutott el azon ponthoz, ő csak néha esik ki szerepéből, ennél fogva ő még győzedelmeskedhetik hibáján. Egyébiránt ismételtük, hogy e fellépése után még nem merünk nyilatkozni, de reményünket sem titkolhatjuk, miszerint jövő alkalommal bírálatunk rá nézve kedvezőbb leendő, tudván, hogy más darabban majd inkább ragyogthatja tehetségét, mely a mult este is néha-néha előcsillámlott. — Közönség gyér számmal.

Az ostordij tárgyában.

A Debreczen című hírlap 70-ik számában megjelent cikkre — „pár szó az ostordijversenyéről” — fölvilágosításul következőket szükségesnek tartott megjegyezni:

Az ostordij programja szerint futhat minden Bihar Szabolcs Szathmár hajdukerület, és Debreczen városbeli lakos nem telvér és nem idomított agarászparipája; ezen díjra 6 ló jelentetett be — de egy sem telvér és egy sem idomított (mert idomítás alatt a Sportsmann oly lovat ért, a mely idomító intézetben idomítást nyert) mit is a tulajdonosok a pályabírák előtt kellően igazoltak.

Czikkiró állítása, hogy Koszorus Lajos ur lován kívül a többi öt — fajló, és a futópályán már több ízben megjelent, és díjakat nyert ismeretes idomított lovak voltak, alaptalan, és kíváncsi vagyok tudni, hogy állításait honnan merítette — mert tudtommal az öt 16 markos ló (?) közül eddig nyilvános pályán egy sem volt díjnyertes — és egy sem idomító intézetben.

A programban nincsen említés téve, hogy hány markosnak kell azon lónak lenni, mely az ostordijra bejelentik, nincs említés téve, hogy saját nevelésű, — sem az hogy kis vagy nagy birtokosé legyen.

Ennek következtében a pályabírák egyedül a program értelme szerint és így igazságosan jártak el, — de ha valakibe ez iránt kétely támadt volna, oda kint a pályaterén lett volna a hely ez ellen óvat tenni, a mikor is azonnal kellő fölvilágosítást nyerhetett volna.

Führer Ernő, lovaregyleti titkár Ezen, felvilágosításnak nevezett czáfolat, szerintünk, az ügyállást, mit lapunkban elfoglaltunk, meg nem változtatja; mert a program világosan mutatja, mikép idomított lónak az ostordijra futni nem lehetett. Már pedig

A Quinquagesima — melyet egyleti titkár ur sem akart beírni idomítottat, s csak is a meg

számítandom, de vétkezém önmagam, ön és egy harmadik ellen, ha önt tovább is azon reményben hagynám melyben eddig élt.

— Barátság! — sohajta föl Füzesy keserűen. — Barátság! csak satyra előttem, kegyed ajkairól. Pedig viselete valóban több nemnyire jogosíthatna engem föl.

— Édes Füzesi! a szív gyakorta csal. Én önnek szívemet, — mely már régóta másé, soha sem ígértem. Egész hibám — miért elég szemrehányást teszök magamnak — csak az, hogy komolyan intézett érzelgő sorait, csak udvariasságnak, a férhaktól már annyira megszokott bóknak vettem.

— Oh Emma! Tehát kegyed is oly hölgy mint a többi? Játszik egy érte égő szívvvel, s aztán irgalom nélkül zuzza össze.

— Legyen férfi Gyula — viszonzá a hölgy — Mi egymáséi úgy sem lehetünk. Tartson meg emlékében mint jó barátját, s ily minőségben én is mindig szívesen gondolkodom öné vissza.

Hozzám intézett leveleit, melyeket tovább meg nem tarthatok magamnál, holnap postán kézbesíteném. Isten önnel! —

S azzal a szoborként mozdulatlanul álló ifjút odahagyván, nagynénjét kereste föl.

Gyula mindaddig merően tekint a hölgy után, míg az el nem tűnt szeméi elől.

Két nappal később Emma odahagyta N... várost szülei körébe térvén vissza.

VIII.

Gyula képzelt egéből hullott alá. Kiábrándulása kinos volt, mert első szerelme Emma volt, kit fiatal lelkének egész hevével szeretett.

Méla bu fogta el, s gyakran fölkereste ama helyet, hol Emmával legutóbb a sirkertben találkoztak.

Komorkorsága naponként növekedett, s lelkének rugékonyságát elvesztve, peres ügyeit is hanyagolni kezdte.

E változása okát azonban mélyen rejtegette, s legbizalmas barátja előtt sem fedezte föl, sőt sorsa fölött aggódó anyja előtt is titkolta.

Egy napon midőn nála buba merülve szobájában ült Füzesy, egyik gyermekkori barátja lépett be hozzá, ki évek óta külföldön időzött, utjából csak az előtti napon érkezett meg, s mint mondá első teendőjének tartá lelke barátját Gyulát látogatni meg.

nevező azon észrevételére, hogy azért a betétellel szabad az egylet pénztárát gyarapítani, irta be — az ostordij napja előtt harmadnappal a debreczeni pályán a Gámbiával és Sylph-fel futott; tehát fajára és idomított voltára nézve azokkal egy színvonalon állónak találta, különben nem volna értelme, hogy azokkal versenyre eresztetett.

Továbbá a 2-ik ló Tutti, tulajdonosának többek előtt tett nyilatkozata szerint, mint a Zichy — méncsből való angol fajló, ismeretes, melyet a híres lovas Glaubicz ur, a futtatási program megjelente óta a futásban gyakorolt, tehát intézetben kívül idomított.

A 3-ik ló, a Gecsey László ur ismeretes Olga — a debreczeni pályán már díjat nyert; nézze meg titkár ur a mult évi futtatási jegyzőkönyvet; az ostordiját akkor az Olga nyerte el; a mi azt a futásban nem ferdítette, hanem inkább idomította.

Innen van, hogy indulás előtt a szakértők a kiálláskor egy tekintetre fölismerték, hogy azon lovak mind finom, angol fajlova, melyeknek kinézése már az indulás előtt mindenkit arról győzött meg, hogy azok a futásban gyakorolva vannak; minden mozdulatuk gyakorlottságra s idomított minőségre mutatott.

Ezekkel kellőleg ki van derítve, hogy a beküldött felvilágosítás csak az egylet terhére esik.

Mivel sokszor hallottunk panaszt aziránt, hogy a debreczeni pályán, kisebbszéri gazdáknak nem nyújtatik alkalom, a futtatásban részt venni, holott az ily kisebb gazdákból álló Debreczen város az egylet czéljának előmozdítására igenszép részvétellel járul, ezért hivatuk mi fel a magyaz lóra, és az ostordijnak főnebbi értelemben alkalmazására a pályabírák figyelmét, hogy jövőre nézve, tekintsék az ostordiját eszköznek arra, hogy a kisebb gazdák osztálya is ösztönt kapjon, jó lótarásra, a mi a nemzetgazdasági érdekek emelésének egyik alapját képezi.

Fővárosi értesítő.

* B u d á n egy embert fogott be a városkapitányság, kinek az a furcsa passiója volt, hogy minden utjába jövő asszonyt megvert. Ugyancsak Budán egy megszokott feyenez megunta a szabadságot, és jelentette magát, hogy kész bűnhődni. Alkalmasint a hűvös időjárás vitte rá e lelkiismeretes lépésre.

* P e s t v á r o s a, szombati közgyűlésén elhatározta, hogy az erszébettéri német színháznak csufolt fabódét jövő husvétkor le fogja ontatni. Egy bizottmányt ki is küldött, melynek feladata jelentést tenni azon tárgyban, hogy e telek mi czérra fordítások?

* K i r á l y n é ő felsége a londoni magyar munkás egyletnek 100 főt ajándékozott, melyről a londoni nagy követség utján értesült a nevezett egylet.

* P e s t v á r o s a által az újonnan építendő nemzeti színház ügyében az országgyűléshez intézendő feliratnak lényege a következő:

1-ör. Tekintve azt, hogy egy a magas kormányval, valamint a jelenlegi színházi országos bizottmányval tartott tárgyalások folyamából városunk hatósága nem meríthetett oly tapasztalatot, melyeknél fogva a

Tolnay Béla Gyulán legott észrevette a változást, mely távolléte alatt érte.

Sok küzdelem után végre kiönté szive bánatát barátjának s mindent elbeszél.

Béla őszinte részvétellel ölelte barátját keblére, s gyógyomdórról gondolkozott.

— Gyula pajtás, te szerfelett önző vagy s nagy hibád, hogy a kellemesen csengő nyájás szavakat értéken fölül becsüled. Ne hidd, hogy csupán te vagy azon férfi, ki az életben valamely lelki rázkódáson ment át. Csálódol barátom. Egy tapasztalással mindenesetre gazdagabb lettél. — S ez intés a jövőre nézve, hogy még nem ismeréd ki eléggé a hölgyet, kit lelked egész érzetével megajándékozni akarsz, ne engedd át magadat azon szenvedélynek, melynek észrevétlenül rabjává válhatol. Igyekezzél feledni, s oly helyben keresni kárpótlást, ki téged megért s boldoggá tehet.

— Boldog én soha nem leszek Béla. Oh, ha tudnád, mennyire szerettem, sőt szeretem őt még most is. Én érzem, hogy nélküle nem élhetek.

— Bal képződés. Pedig neked ki kell ábrándulnod. Kötélességek várnak rád, miknek nem teljesítése vétek. Még nevezetlen testvéreid is vannak, akik fölül való gondoskodást atyádnak, halálos ágyán megigérted. Tűzd ki e kötelességet vezérirányul életedben s a keserveket sokkal könnyebben tűröd s feleled el.

Gyula kebléből mély sohaj emelkedett.

— Édes Béla! szavaid enyhítőként hatnak szívemre. Érzem a könnyebbülést, mit szavaid előidéztek. Te mindig jó barátom valál; légy tanácsadóm, barátom ezután is, s akkor úgy hiszem könnyebben elviselem azon fájdalomakat, miket a női kacérság százezü feyvere okozott; én megkísérlem feledni.

— Már így szeretlek Gyula. Megismerem benned a férfit s megvagyok győződve, hogy szavaim nem hangzottak el, siker nélkül.

Béla ezental napoként felkereste Gyulát s lelkének hol egy hol más zöröközést szerzett.

Mily megbecsülhetlen egy önzéstelen baráti kebel, azt csak azok tudhatják, kik Gyulával hasonló kedélyállapotban voltak.

Néhány hét alatt Gyula mintegy újjá született. Munkálkodásban keresett s talált is vigasztalást. — Édes Béla! — szolt egy napon midőn ez meg-

közel jövőben egy új magyar nemzeti színház létesítésére legtávolabbról is következtetni lehetne; de sőt ellenkezőleg azon intézkedések, melyek eddig foganatba vétettek, azt látszanak igazolni, miszerint sz. kir. Pestvárosa által egy új nemzeti színházra tett adományok hováfordítása ezen intenciótól és eredeti rendeltetésétől elterelhetetnek, mely tisztelettel felkéri az országos képviselő házat, miszerint az ismét bekövetkezett vajadásoknak valahára véget vetni, egyszemind egy új magyar nemzeti színház számára alkalmas teleknek keresésére és feltalálására Pestvárosa képviselőtestülete közreműködése mellett kebeléből egy bizottmányt kiküldeni, következő a nemzeti nyelv ezen új templomát a jelen kor igényeinek megfelelő módon s a nemzet és főváros legfőbb óhajátáéhoz és szükségéhez képest mielőbb létesítésre vezérelni annál is inkább méltóztatnék, mert az áraknak naponként emelkedése miatt egy alkalmas teleknek, későbbben történéndő megvétele sokkal nagyobb áldozattal járna, mint jelenleg.

2-or. Miután sz. kir. Pestvárosa közönsége, elődjei által egy magyar nemzeti színház felépítésére 1835. évben az országnak tett, s az 1837. évi XXXI. törvény által elfogadott 600 ölnyi terület iránti ajánlatát 1869. évi febr. 24-én kelt 6210—5211. számú határozatában nemcsak tetteleg beváltotta, hanem előjeinek ajánlata felett e czérra legértékesebb telkeiből 241 négyszög öllel, (az utóbbi teljesített hiteles felmérés szerint 296 négyszög öll 1' 3"-al) többet, — összesen 403, 293 ft 75 krnyi aladási értékben — adományozott; sz. kir. Pestváros fentebbi ajánlatának megtörtént beváltását törvénybe cikkeljezni méltóztatnék.

Belföld.

* * * A kápolnaiszati emlékére felállítandó szobor 5300 ftnyi költségéből még csak 781 ft 54 kr. hiányzik. Hazafiúi bizalommal fordul azért most a hevesmegyei honvédegylet a lelkes közönséghez, hogy e szent czérra feláldozandó filléreiket f. hó végeig az egylet elnökéhez Bene Jánoshoz Egerbe küldeni sziveskedjenek.

* * * Beszterczén négy bankóhamisítót fogtak el legközelebb, nagy rakás volt már nálók saját gyártmányukból, de a rendőrség, minden ellenállás dacára is megfosztá őket azon élvezettől, hogy saját műveikben tovább is gyönyörködhetek volna.

* * * A m. ó. v. a r i gazdasági tanintézetben egy évi gyakorlati tanfolyam nyitattott, oly formán, hogy azon ifjak, kik gyakorlati ismereteket óhajtanak szerzeni, azért tanulmányaikban hátra nem maradnak.

* * * C s e n g e r b e n — mint onnan egy magán levélből értesülünk — husvét óta a katolikusok értelmisége nem jár az isteni tisztelet gyakorlására, oka ez eseménynek az, hogy a plébánus nevezett ünnepen épületes tanításban ezen szavakkal adta tudtára híveinek földi gyarlóságukat: „Olyanok vagytok atyámfiai, mint az ökor és a számár, mert ti is épen úgy semmivé lesztek, mint azok.” Ezen együgyű beszédről eszembe jut az eperjesi testes páter, ki utazó társaságunkban nem átalotta bevallani, miszerint neki isten rendelte úgy,

látogatá, — én téged egy kérelmmel terhelnék, mit remélek, mint jó barát nem fogsz visszautasítani.

— Szólj. — mit tehetek érted?

— Nősülni akarok... Légy kérőm, — szolt vidám mosolyal Gyula.

— Örömmel! — És kit kérjek meg számodra?

— Szépréthy Ottil, ki a hölgyek valódi példányképe.

— Nos, tehát már elfeledted első szerelmed tárgyát.

— Tudod, — az talán nem is volt szerelmem. Most érzem csak az akkori és mostani érzelem közti különbséget. Amaz csak érzéki föllobbanás emésztő lángja volt, míg e mostani: csöndes, üdvadó boldogság, mely lelki nyugalmamat visszaszerz s megelégedést ad... És ezt, mind neked köszönöm Béla, ki okos tanácsaidal nekem a kellő irányt kijelölted, melyik után haladjak, hogy a bölcsesség követ fölleljen.

— Te tulsz Gyulám, inkább köszönheted e változást lelked erélyének... De nem akarom türelmedet hosszas kísérlet alá vetni. Megyek, hogy Ottilodat számodra megkérjem.

A két jó barát szívélyes kézzorítással vált meg.

Hat héttel később Füzesy Gyula és Szépréthy Ottil a kölcsönösen boldogító házasság szent szövetségét köték meg, melyben földi menyországukat találták föl.

Emma Ernő körében egészen megváltozott; mint ha csak kicserélték volna. Régi kacérságának, hiu tetszvágyának nyoma sem maradt fenn, s abban találta legfőbb örömét, boldogságát, hogy azon egyetlen férfinak, kit szívéből oly igen szeretett, boldogságát megalakossa, osztatlan, hű szerelmével.

Nem sokára egybekeltek s a mennyasszony szép szöke haját ékített ara-fűzér már pár év óta elhervadt, de boldogságuk fokozatosan növekedett, kivált midőn az ég, egy év lefolyása alatt egy kedves kis fiuval ajándékozta meg ez arkádiai örömeiben élő párt.

Ernő mindig leggyöngédebb szeretetét tanusítja szép neje iránt, ki azt hasonlóval siet viszonzni s így keblük nyugalmát s családi életük boldogságát lelki-harcok s küzdelmek soha sem zavarák föl többé.

Ujkéry.

hogy a tót nyelven kívül mást ne tudjon, azért nem is tanult se magyarul, se németül. És mégis az eperjesi nagy paróchián hizott meg tisztelendő ur! Ne gondolják tehát a csengeriek, hogy csak őket verte meg az isten — plébánussal.

Megkísérlett halottrablás.
Döbröközről, Tolna m.-ből írják: „Hét év előtt egy köztisztelőben álló szegszárdi polgárnak a fia, ki ide növért meg látogatni jött, öngyilkos lett, s itt el is temetett. Egy évvel később eljött látogatni az apa; ez is meghalt és eltemetett. Ennek egy fia, ki jezsuita volt, a holttesteket minden áron elakarta szállítani, a szegszárdi családi sírboltba. De ezen terv mindig megghiúsult. E hó 3-án újra megjelent egynehány emberrel, s éjjelkor kezdte a halottakat kiásni. A helyiségi előjáró azonban hírt vette ennek, s azon pillanatban lepte meg a munkásokat, a ráidőn ezek a holttesteket s velök hozott érczkoporsókba akarták tenni. A hullák f. hó 5-én temetettek el újra a lelkész által.

Irodalom.

Az „Országgyűlési levelek” első száma című havi közlöny, kiadva Esztergomban b. Baldácsy Antal által, s szerkesztve Kövy Zsigmond által csak most jutott kezeinkhez. Ezen a nép felvilágosítására irányzott havi közlöny magyarázza a trónbeszédet alkotmány, jog, bíróságok fogalmát népszerű nyelven; egyúttal a trónbeszéd főbb tételeit sorban foglalván, népies nyelven igyekszik kifejtetni a nemzet kívánatait, az 1848-ik évi törvények alapján. Ara egy levélnek, egy nyomott teli íven, 12 kr. Később, ha új levél jön ki, visszatérünk e tárgyra. Most csak azt jegyezzük meg, hogy ha a többi levél is így készül, lesz szerkesztve a kiadótulajdonos bá.ó. és szerkesztő Kövy Zs. hasznos és olesó olvasmányt szolgáltatnak a nép kezébe.

Külföld.

A Spener-féle hírlap írja, hogy gr. Usedom, csak majd Olaszországban fog a porosz koronaörökös-höz csatlakozni, ami annak világos jele, hogy a bécsiék érzékenységét a hírhedt sürgönyök szerzője ellenében porosz részről kimélni akarják. Egy hivatalos sürgöny szerint a császár és a koronaherceg öszinte ohajtásukat nyilvánították egymásnak az Ausztria és Poroszország közötti barátságos viszonyok teljes helyreállítására nézve.

A porosz képviselőházban Heydt miniszter pénzügyi politikája ellen, az ellenzék mindinkább növekedében van, s már a nem épen liberális körökben is az a jelszó, hogy Heydt urnak egy garast sem adnak. — Vannak a conservatív pártiak oly töredékei, melyek Heydt bukása bekövetkezését mint bizonyosat jósolják, s Bodelschwing mondják utódjának. A szövetségi kormány igen nagy bosszúsággal van elteleve az előbbi igazságügyminiszter gr. Lippe ellen, aki amint már említve volt, felhívta az uralkozót egy igen jól okadatolt indítványban, protestálni azon kelletlenül állapot ellen, melybe azt a szövetségi alkotmány hozta; tehát nemcsak Szászországban és a Poroszországban kívül eső tartományokban, hanem magában Poroszországban is kezdi fejét teletelni a particularizmus. — Nevetséges az egészben az, hogy gr. Lippe, — most oly határozottan akarja a porosz alkotmányt a szövetségi alkotmány ellenében fenntartani; amidőn pedig épen ő volt az, aki a porosz alkotmány 84. §-sa ellenére, a képviselőket az országgyűlésen tartott beszédeikért felelősségre vonatta. No emel már nagyobb iróniát gondolni sem lehet.

Münchenből hírlék, hogy a Böhmenische ministerium az országgyűlési új választások alkalmából egy proclamatiót fog az országhoz kihoesítani, melyben a kormány programja lesz tárgyalva.

Párisi lapokban igen emlegetik Rouher újból belépését a miniszteriumba. A Moniteur Universel, mely Rouhernek, egyik legelkeseredettebb ellensége, igen sokat foglalkozik ezen hírrrel, bár mennyire kélti is annak alaposságát. A La Presse szerint a császár most jobban ragaszkodik mint valaha azon előjogához, hogy a minisztereket személyes nézetei szerint ő nevezze ki, s egyáltalában nem hajlandó arra, hogy azon miniszterek közül, kiket a senatus Consultum alkotmányi reformjai keresztülvitelével megbízott, csak egyet is idő előtt elbocsásson. Mint sajátos tény beszélik az imperialisticus körökben, hogy a jelenlegi igazságügyminiszter Duvergier, mint nagy pécsetör in bianco ellenjegyezte azon decretumokat, a melyek által collegái kinevezettek, s a császár csak később írta be azokba a neveket, úgy hogy Duvergier épen úgy mint bár ki más, csupán a Journal officielből tudta meg a collegák nevét.

A párisi demokriata vezető köreiben most sokkal inkább megvannak győződve mint valaha, hogy a kormány igen óhajta, valami forradalmi tüntetést előidézni, a mit aztán a lehető legnagyobb feltűnéssel fojtatnának el. Amnyi bizonyos, hogy ezen eshetőségre elvannak készülve, s a 26-iki letaláni tüntetéseket, katonai és rendőri karhatalommal akarják elfojtani. A rendőrség úgy Párisban, valamint a megyékben, titkos ügynökei által minden lehető uton igyekszik azon hírt terjesztetni, hogy a munkások okt. 26-án tömegesen fellázadnak, s hogy Párisban valami világpolgári öszcesküvésnek jutottak tudomására, mely Mazzini auspiciuma alatt, Garibaldi, Hugo Viktor közreműködése mellett, Franciaországban, Olaszországban s a Spanyol félszigeten a köztársaságot akarja proclamatálni. Ha fontolóra vesszük azon rendkívüli buzgalmat, melytel a napoleóni rendszer, valamely, a társadalmat megmentő tény ür-

gye után kapkod, ez esetben annyival élénkebb lehet azon kívánság, hogy demokriaticus oldalról a jelenlegi crisis állapotában, az ily ürügynek még csak árnyéka se kerüljön tények által a felszínre.

Külföldiek.

Confucius városa. A legujabban nyomtatásban közreboesított angol consuli jelentésekben China és Japánból olvasható a földrajzi buvárlatai által híressé vált Markham consul tudósítása is Confucius városáról Kiu-fu-ról, mely a nemzeti előismerésnek oly emléke, mihez hasonlót az egész világ nem mutathat fel. Ezen város, melyben Confucius ezelőtt több mint 3000 évvel élt, és tanított, a hol meg is halt, s hol eltemetve van, 25,000 lakost számlál, kik mindnyájan a híres böles ivadékaik, vagy legalább is annak akarnak tartatni, s ezek közül a Confucius nevet több mint 20,000 viseli. Kiu-fu egy birodalmi herceg székvárosa s ezen herceg is Confucius utóda, s ennek méltósága örökölhető. Ez egy oly nagy palotában lakik, melynek építményei, öszeköttetésben a nagy-tudós emlékére szentelt templommal, a városnak majdnem fele részét elfoglalja. A templom oly nagyszerű és pompás, a melyhez hasonlót Markham Chinában még nem látott. Ez a nagy világhöles számos ereklyéjét tartalmazza, melyeknek valódiságán kétkedni nem szabad, miután több ezeréves koruknak nyomait és ismertető jeleit magukon hordozzák. Valamint a Kiu-fu i birodalmi hercegség, egy a városi magasabb tisztések mind örökölhetőek ez ősrégi családban. A midőn a lázongók Chinát pusztították, Kiu-fut megkímélték, mint a melynek lakóit, a nagy Confucius utódit nagy tiszteletben tartották.

Templomrablók Mexicóban. A banditaügy folytonosan növekedében van Mexicóban, s most legközelebb oly tőre vitték át működésüket, melyet eddig még megkíméltek; nevezetesen a templomokat kezdik rabolgatni. Ezeknek előtte az utonálló lovagok igen istenfelő, kegyes emberek voltak, s most már annyira nem gondolnak a kegyességgel, hogy legközelebb egy pueblais templomot rabolván ki, a templomban jelen volt papot, a szó teljes értelmében egész az üngig levetkőztették. Aztán kivitték egy árnyékos helyre, hogy ott gyóntassa meg őket; de a mit a megrablott azon ürügy alatt nem teljesített, hogy a gyóntást csak bűnbánó lélekkel lehet és szabad elvégezni. — De a rablók nem engedik egy könnyen, és sikerült is nekik a pap lelki aggodalmait a revolverek csattogása által legyőzni annyira, hogy az őket formáliter meggyóntatta, abszolválta, a miért is aztán a kegyes gazemberektől egy obony arannyal jutalmaztatott. Eddig a templomrablás Mexicóban a hallatlan dolgok közé tartozott, de most napi renden vannak, s leginkább úgy fognak hozzá, hogy bezárják magokat a templomokba, s az arany és ezüst edényeket az új leple alatt szállítják el.

Az indus fejedelmek táncgyönyörői. Az angol sajtó jelenleg igen sokat foglalkozik az indiát illető társadalmi viszonyok változával. Így többek közt írják az angol lapok egy indus fejedelem tánczolásáról is. A Deseipuri Maharadscha, ki a legrégebb fejedelmi családok egyikéből származik, s igen nagy birtokoknak ura. Simlában bált adott, melyen Magyo grófnővel tánczolt. A többi fejedelmek is részt vesznek már az ily gyönyörökben. Megjegyzendő, hogy az indus fejedelmek nem muszlimanok, hanem hinduk. A törökországi muszlimanok már jó ideje, hogy rákaptak a tánczra, s most már a ázsiaiak is megszűnnek vétéknek tartani azt. Ez átmeneti korban az ő és új szokások különösen vegyülni kezdenek.

Kütegnemü baj Polyneziában. Azon sok néptelenedési okhoz, mely Polyneziát pusztítja, s a benszületéket valódi kivesztéssel fenyegeti, valami vühnemü betegség járult most. Ez Mauihan uralg, valamint a Marquesas szigeteken, s főlé, hogy az amerikai s más hajók legénységei közt is elterjed, s ezek által más országok népeire is elragad.

Egy Byron ereklje ára. Barnum, a nagy, az egyetlen Barnum rettenetes kétségbeesésben van most, egy aranybánya elvesztése miatt. — Van ugyanis Newstead-Abbeyben, hol Byron ifju éveit töltte egy vénia, melybe a költő a maga nevét növére Augusta neve mellé bevágta. — Nehány év előtt a Hungub nagy mestere irt Wipman ezredesnek, ki most Newstead-Abbey birtokosa, hogy azon fát, mely már rég kiszáradt, adja el neki, s 500 guineát ígért neki érte. Az ezredes erre katonai szabadelvűséggel felelte, hogy szeretne e kegyeletellenes kérelem folytán golyót röpiteni át Barnum agyán. Ma Barnum, miután Becher Stowe asszony felmelegítte Byron ügyét szívesen fizetne ugyanazon fiáért 5000 guineát, de nem mer ajánlatot tenni, mert fél, hogy az ezredes rögtön Amerikába utazik, s nem a legkellemesebb ígérteit angol hídegvértséggel be találja váltani.

Közgazdaszat.

Debreczen, okt. 12. Középpár mérőnkint: Buza 3 ft 70 kr, kétszeres 3 ft 20 kr, rozs 2 ft 37 kr, árpa 2 ft, zab 1 ft 75 kr, tengeri új 2 ft 15 kr, köles 2 ft 40 kr, kása 5 ft, 1 zsák burgonya 1 ft 20 kr, 1 mázsa szalonna 32, 33, 34 ft, 1 mázsa háj 34, 35, 36 ft.

A baromvásár mint országos vásár után szokott lenni, igen csekély volt, fő több eladatott mint szarvasmarha.

Okt. 13. Naponta folyást sok új tengeri hozatik szekér számra, az árak kissé gyöngük. — Az időjárás szép, tiszta ngpfényes.

Legujabb

— Pest, okt. 12. Eugénia francia császárné Keletről visszautaztában Pestet is meglátogatta.

— Rajner Pál is a belügyminiszteri jelöltek közt említették.

— Páris, okt. 12. Bellevilleben tegnap ismét nyilvános gyűlésezés volt; zavargásoktól tartottak, azonban a rend nem zavartatott meg. A kormány erélyes intézkedéseket tett.

— Belgrád, okt. 12. Stratimirovics tbk a szerb vasutak ügyében Stroussberg által ide küldetett. A déli és államvasut képviselői ma érkeznek ide, hogy az építési engedélyért versenyezzenek. B. Nikolicsot is ide várják. Az építésre vonatkozó ajánlatok holnap fognak benyujtatni.

— Stockholm, okt. 12. Due, eddig követségi tanácsos Párisban, berlini követté nevezetett ki; Due helyére Ackerman jön, ki eddig Londonban volt.

— Linz, okt. 12. A tartomány-gyűlés elfogadta azon indítványt melyben a követek háza felhívatik, hogy a concordatum megszüntetését sajtó kezdeményezéséből vigye keresztül.

— Lemberg, okt. 12. A „Dziennik Polski” tekintélyesb polgároktól egy iratot közöl, melyben ezen különböző pártárnyalatu egyének felhívják Ziemialkowskyt, hogy a jelöltséget Lemberg részéről fogadja el.

— Bécs, okt. 12. Az „Oest. Corr.” jelenti Dalmáciából, hogy a montenegrói felkelők előőrsöket állítottak fel; azonban komolyabb öszszetűközésre nem került a sor.

— München, okt. 12. A kormány elhatározá, hogy a választó-kerületeket meg fogja változtatni.

Hirdetés.

A „D U N A”

legfelsőbb helyen engedélyezett biztosító-társulatnak

főügymőksége

1869. évi okt. 1-től fogva Debreczenben Löwenberg Jakabnál van

Széchenyi-utca 1810. sz. a.

S ajánlja magát a n. é. közönségnek a legjutányosabb díjak mellett, minden biztosítási ágban.

hogy a tót nyelven kívül mást ne tudjon, azért nem is tanult se magyarul, se németül. És mégis az eperjesi nagy paróchián hizott meg tisztelendő ur! Ne gondolják tehát a csengeriek, hogy csak őket verte meg az isten — plébánussal.

Megkísérlett halottrablás. Dobróközről, Tolna m.-ből írják: „Hét év előtt egy köztisztelőben álló szegszárdi polgárnak a fia, ki ide növéret meglátogatni jött, öngyilkos lett, s itt el is temették. Egy évvel később eljött látogatni az apa; ez is meghalt és eltemették. Ennek egy fia, ki jezsuita volt, a holttesteket minden áron elakarta szállítani, a szegszárdi családi sírboltba. De ezen terv mindig meghiusított. F. hó 3-án újra megjelent egynehány emberrel, s éjfélkor kezdte a halottakat kiásni. A helyiségi előjáró azonban hírt vette ennek, s azon pillanatban lepte meg a munkásokat, a földön ezek a holttesteket s velök hozott érzékörsókba akarták tenni. A hullák f. hó 5-én temették el újra a lelkész által.

Irodalom.

Az „Országgyűlési levelek” első száma czímű havi közlöny, kiadva Esztergomban b. Baldácsy Antal által, s szerkesztve Kövy Zsigmond által csak most jutott kezeinkhez. Ezen a nép felvilágosítására irányzott havi közlöny magyarázza a trónbeszédet alkotmány, jog, bíróságok fogalmát népszerű nyelven; egyúttal a trónbeszéd főbb tételeit sorban foglalván, népies nyelven igyekszik kifejteni a nemzet kívánatait, az 1848-ik évi törvények alapján. Ara egy levélnek, egy nyomott teli iven, 12 kr. Később, ha új levél jön ki, visszatérünk e tárgyra. Most csak azt jegyezzük meg, hogy ha a többi levél is ily czélszerűen lesz szerkesztve a kiadótulajdonos birtó, és szerkesztő Kövy Zs. hasznos és olcsó olvasmányt szolgáltatnak a nép kezébe.

Külföld.

A Spener-féle hirlap írja, hogy gr. Usedom, csak majd Olaszországban fog a porosz koronaörököshez csatlakozni, ami annak világos jele, hogy a bécsiék érzékenységet a hirhelt sürgönyök szerzője ellenében porosz részről kimélni akarják. Egy hivatalos sürgöny szerint a császár és a koronaherceg öszinte ohajtásukat nyilvánították egymásnak az Ausztria és Poroszország közötti barátságos viszonyok teljes helyreállítására nézve.

A porosz képviselő-házban Heydt minister pénzügyi politikája ellen, az ellenzék mindinkább növekedőben van, s már a nem épen liberalis körökben is az a jelszó, hogy Heydt urnak egy garast sem adnak. — Vannak a conservatív pártiak oly töredékei, melyek Heydt bukása bekövetkeztét mint bizonyosat jósolják, s Bodelschwingt mondják utódjának. A szövetségi kormány igen nagy bosszúsággal van eltelve az előbbeni igazságügyminister gr. Lippe ellen, aki amint már említve volt, felhívta az urakházát egy igen jól okadatolt indítványban, protestálni azon kellemetlen állapot ellen, melybe azt a szövetségi alkotmány hozta; tehát nemcsak Szászországban és a Poroszországon kívül eső tartományokban, hanem magában Poroszországban is kezdi fejét felemelni a particularismus. — Nevetséges az egészben az, hogy gr. Lippe, — most oly határozottan akarja a porosz alkotmányt a szövetségi alkotmány ellenében fentartani; amidőn pedig épen ő volt az, aki a porosz alkotmány 84. §-sa ellenére, a képviselőket az országgyűlésen tartott beszédekért felelősségre vonatta. No emellett már nagyobb iróniát gondolni sem lehet.

Münchenből hírlik, hogy a Hohenlohe ministerium az országgyűlési új választások alkalmából egy proclamatiót fog az országhoz kibocsátani, melyben a kormány programja lesz tárgyalva.

Párisi lapokban igen emlegetik Ronher újbóli belépését a miniszteriumba. A Moniteur Universell, mely Rouhernek, egyik legelkeseredettebb ellensége, igen sokat foglalkozik ezen hírrel, bár mennyire kéthi is annak alaposságát. A La Presse szerint a császár most jobban ragaszkodik mint valaha azon előjához, hogy a minisztereket személyes nézetei szerint ő nevezze ki, s egyáltalában nem hajlandó arra, hogy azon miniszterek közül, kiket a senatus Consultum alkotmányi reformjai keresztülvitelével megbízott, csak egyet is idő előtt elbocsásson. Mint saját-ágos tényt beszélnek az imperialisták körökben, hogy a jelenlegi igazságügy-minister Duvergier, mint nagy peccetör in bianco celenjegyezte azon decretumokat, a melyek által collegái kinevezettek, s a császár csak később írta be azokba a neveket, úgy hogy Duvergier épen úgy mint bár ki más, csupán a Journal officiebből tudta meg a collegák nevét.

A párisi demokrácia vezető körökben most sokkal inkább megvannak győződve mint valaha, hogy a kormány igen ohajtana, valami forradalmi tüntetést előidézni, a mit aztán a lehető legnagyobb feltűnéssel fojtatnának el. Annyi bizonyos, hogy ezen eshetőségre elvannak készülve, s a 26-iki retaláni tüntetéseket, katonai és rendőri karhatalommal akarják elfojtani. A rendőrség úgy Párisban, valamint a megyékben, titkos ügynökei által minden lehető uton igyekszik azon hírt terjesztetni, hogy a munkások okt. 26-án tömegesen fellázadnak, s hogy Párisban valami világpolgári összeküvésnek juttattak tudomására, mely Mazzini auspiciuma alatt, Garibaldi, Hugo Viktor közreműködése mellett, Franciaországban, Olaszországban s a Spanyol félszigeten a köztársaságot akarja perelamáltatni. Ha fontolóra vesszük azon rendkívüli buzgalmat, melylyel a napoleoni rendszer, valamely, a társadalmat megmentő tényü-

gye után kapkod, ez esetben annyival élénkebb lehet azon kívánság, hogy democraticus oldalról a jelenlegi crisis állapotában, az ily ürügynek még csak árnyéka se kerüljön tények által a felszínre.

Különfélék.

Confucius városa. A legujabban nyomtatásban közrebocsátott angol consuli jelentésekben China és Japánból olvasható a földrajzi buvárlatai által híressé vált Markham consul tudósítása is Confucius városáról Kiu-fu-ról, mely a nemzeti előismerésnek oly emléke, mihez hasonlót az egész világ nem mutathat fel. Ezen város, melyben Confucius ez előtt több mint 3000 évvel élt, és tanított, a hol meg is halt, s hol eltemetve van, 25,000 lakost számlál, kik mindnyájan a híres bölcs ivadécai, vagy legalább is annak akarnak tartatni, s ezek közül a Confucius nevet több mint 20,000 viseli. Kiu-fu egy birodalmi herceg székvárosa s ezen herceg is Confucius utóda, s ennek méltósága örökölhető. Ez egy oly nagy palotában lakik, melynek építményei, őszeköttesben a nagy-tudós emlékére szentelt templommal, a városnak majdnem felérését elfoglalja. A tempioni oly nagyszerű és pompás, a melyhez hasonlót Markham Chinában még nem látott. Ez a nagy világbölcs számos erekléjét tartalmazza, melyeknek valódiságán kétkedni nem szabad, miután több ezer éves koruknak nyomait és ismertető jeleit magukon hordozzák. Valamint a Kiu-fu-i birodalmi hercegség, egy a városi magasabb tisztségek mind örökölhetőek ez ősrégi családban. A midőn a lázongók Chinát pusztították, Kiu-fut megkímélték, mint a melynek lakóit, a nagy Confucius utódat nagy tiszteletben tartották.

Templomrablók Mexicóban. A banditaügy folytonosan növekedőben van Mexicóban, s most legközelebb oly ténre vitték át működésüket, melyet eddig még megkíméltek; nevezetesen a templomokat kezdik rabolgatni. Ezeknek előtte az utonálló lovagok igen istenféle, kegyes emberek voltak, s most már annyira nem gondolnak a kegyességgel, hogy legközelebb egy pueblais templomot rabolván ki, a templomban jelen volt papot, a szó teljes értelmében egész az üngig levették. Aztán kivitték egy árnyékos helyre, hogy ott gyóntassa meg őket; de a mit a megrablott azon ürügy alatt nem teljesített, hogy a gyóntást csak bűnbánó lélekkel lehet és szabad elvégezni. — De a rablók nem engedtek egy könnyen, és sikerült is nekik a pap lelki aggodalmait a revolverek csattogása által legyőzni annyira, hogy az őket formáliter meggyóntatta, abszolválta, a miért is aztán a kegyes gazemberektől egy obony arannyal jutalmaztatott. Eddig a templomrablás Mexicóban a hallatlan dolgok közé tartozott, de most napi renden vannak, s leginkább úgy fognak hozzá, hogy bezáratják magokat a templomokba, s az arany és ezüst edényeket az éj leple alatt szállítják el.

Az indus fejedelmek táncgyönyörői. Az angol sajtó jelenleg igen sokat foglalkozik az indiái illető társadalmi viszonyok változával. Így többek közt írják az angol lapok egy indus fejedelem tánczolásáról is. A dzseipuri Maharadscha, ki a legrégibb fejedelmi családok egyikéből származik, s igen nagy birtokoknak ura, Simlában bált adott, melyen Magyo grófnóval tánczolt. — A többi fejedelmek is részt vesznek már az ily gyönyörökben. Megjegyzendő, hogy az indus fejedelmek nem muszلمانok, hanem hinduk. A törökországi muszلمانok már jó ideje, hogy rákaptak a tánczra, s most már a ázsiaiak is megszűnnek véteknél tartani azt. Ez átmeneti korban az ő és új szokások különösen vegyülni kezdenek.

Kütegne mü baj Polyeziában. Azon sok néptelenedési okhoz, mely Polyeziát pusztítja, s a benszültötteket valódi kivesttéssel fenyegeti, valami rühnemü betegség járult most. Ez Mauiban uralg, valamint a Marquesas szigeteken, s félt, hogy az amerikai s más hajók legénysége közt is elterjed, s ezek által más országok népeire is elragad.

Egy Byron erekiye ára. Barnum, a nagy, az egyetlenegy Barnum rettenetes kétségbeesésben van most, egy aranybánya elvesztése miatt. — Van ugyanis Newstead-Abbeyben, hol Byron ifju éveit töltte egy vén fa, melybe a költő a maga nevét növére Augusta neve mellé bevágta. — Nehány év előtt a Hungar nagy mestere irt Wipman ezredesnek, ki most Newstead-Abbey birtokosa, hogy azon fát, mely már rég kiszáradt, adja el neki, s 500 guineát ígért neki érte. Az ezredes erre katonai szabadelvűséggel felelt, hogy szeretne e kegyeletellenes kérelem folytán golyót röpíteni át Barnum agyán. Ma Barnum, miután Becher Stowe asszony felmelegítte Byron ügyét szívesen fizetne ugyanazon fiért 5000 guineát, de nem mer ajánlatot tenni, mert fél, hogy az ezredes rögtön Amerikába utazik, s nem a legkellencebb ígretét angol hidegvérűséggel betárlálja váltani.

Köszönet.

Debreczen, okt. 12. Középpár mérőnkint: Buza 3 ft 70 kr, kétszeres 3 ft 20 kr, rozs 2 ft 37 kr, árpa 2 ft, zab 1 ft 75 kr, tengeri uj 2 ft 15 kr, köles 2 ft 40 kr, kása 5 ft, 1 zsák burgonya 1 ft 20 kr, 1 mázsa szalonna 32, 33, 34 ft, 1 mázsa hús 34, 35, 36 ft.

A baromvásár mint országos vásár után szokott lenni, igen csekély volt, ló több eladatott mint szarvasmarha.

Okt. 13. Naponta folyvást sok új tengeri hozatlik szekér számra, az árak kissé gyöngük. — Az időjárás szép, tiszta ngpfényes.

Legujabb

— Pest, okt. 12. Eugénia francia császárné Keletről visszautaztában Pestet is meglátogatja.

— Rajner Pál is a belügyminiszteri jelöltek közt említettik.

— Páris, okt. 12. Bellevilleben tegnap ismét nyilvános gyűlésezés volt; zavargásoktól tartottak, azonban a rend nem zavartatott meg. A kormány erőlyes intézkedéseket tett.

— Belgrád, okt. 12. Stratimirovics tbk a szerb vasutak ügyében Stroussberg által ide küldetett. A déli és államvasut képviselői ma érkeznek ide, hogy az építési engedélyért versenyezzenek. B. Nikolicsot is ide várják. Az építésre vonatkozó ajánlatok holnap fognak benyujtatni.

— Stockholm, okt. 12. Due, eddig követségi tanácsos Párisban, berlini követté nevezetett ki; Due helyére Ackerman jön, ki eddig Londonban volt.

— Lincz, okt. 12. A tartomány-gyűlés elfogadta azon indítványt melyben a követelek háza felhívatik, hogy a concordatum megszüntetését saját kezdeményezéséből vigye keresztül.

— Lemberg, okt. 12. A „Dziennik Polski” tekintélyes polgároktól egy iratot közöl, melyben ezen különböző pártáryalatu egyének felhívják Ziemialkowskyt, hogy a jelöltséget Lemberg részéről fogadja el.

— Bécs, okt. 12. Az „Oest. Corr.” jelenti Dalmáciából, hogy a montenegrói felkelők előőrsőket állítottak fel; azonban komolyabb összeütközésre nem került a sor.

— München, okt. 12. A kormány elhatározá, hogy a választó-kerületeket meg fogja változtatni.

Hirdetés.

A „D U N A”
legfelsőbb helyen engedélyezett biztosító-társulatnak
főügynöksége

1869. évi okt. 1-től fogva Debreczenben Löwenberg Jakabnál van

Széchenyi-utca 1810. Sz. a.

S ajánlja magát a n. é. közönségnek a legszolidabb eljárás és legjutányosabb díjak mellett, minden biztosítási ágban.